

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.539 van 26 september 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 16 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. DELVOYE en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas.

U, een staatsburger van de Russische Federatie van Tsjetsjeense origine, verklaarde niet te kunnen terugkeren naar uw land omwille van problemen die u daar bij terugkeer zou kennen met uw familie.

U woonde met uw ouders, uw broer X en uw zussen Xen X in Rubezhnoye, Tsjetsjeense Republiek, Russische Federatie. Op uitnodiging van uw nicht vertrok u eind april 2007 met de trein via Moskou naar Kiev. U zou er gedurende één of anderhalve maand bij haar verblijven. In Kiev leerde u X (ook gekend als X) Istamulov (OV X), een in België erkend vluchteling, kennen. Hij verbleef van mei tot juni bij familie in Kiev, waarna hij naar België terugkeerde.

In juli stelde u vast dat u zwanger was en u lichtte onmiddellijk X in. Aan uw nicht vroeg u om niets te vertellen tegen uw familie. Uiteindelijk verwittigde ze op 1 oktober toch uw familie in Tsjetsjenië. Een paar dagen nadien waarschuwde zij u dat uw broer naar Kiev wilde komen en

dat hij in staat was om u te vermoorden gezien de familie-eer was aangetast door het feit dat u ongehuwd zwanger was.

U werd bang en contacteerde X. Hij zorgde ervoor dat er aan u geld bezorgd werd voor een internationaal paspoort en de reis naar België. Hij vertelde u ook hoe u een internationaal paspoort kon bekomen. U ontving uw internationaal paspoort op 24 of 25 november.

Op 2 december 2007 vertrok u vanuit Kiev per minibus naar België, waar u op 4 december 2007 aankwam. U vroeg dezelfde dag asiel aan bij de Belgische autoriteiten. U vernam achteraf dat uw broer 3 of 4 weken na uw vertrek uit Kiev bij uw nicht langs was geweest en haar geslagen had. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u uw Russisch binnenlands paspoort voor."

B. Motivering.

De situatie in Tsjetsjenië en de situatie voor Tsjetsjenen in Rusland is problematisch, maar tevens complex (cfr bronnen bijgevoegd in het administratief dossier). Het risico bij terugkeer is afhankelijk van tal van factoren. Vandaar het belang om de individuele situatie van elke persoon goed te kennen. De situatie in Tsjetsjenië is sinds het begin van de oorlog in 1999 sterk geëvolueerd. Hoewel er zich nog regelmatig gewelddadige incidenten voordoen (doelgerichte aanslagen door Tsjetsjeense strijders en veelvuldige schendingen van de mensenrechten in de vorm van illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, verdwijningen en foltering, waaraan de lokale ordetroepen, bestaande uit en geleid door Tsjetsjenen, zich vaak schuldig maken), is er nu niet langer sprake van een grootschalig militair offensief door het Russische leger op gans het Tsjetsjeense grondgebied. Gevechtshandelingen tussen het federale leger en de Tsjetsjeense strijders zijn geconcentreerd in bepaalde regio's en beperken zich doorgaans tot kortstondige schermutselingen. Het lokale bestuur en de ordehandhaving zijn grotendeels opnieuw aan Tsjetsjenen overgelaten en steeds vaker zijn de Tsjetsjenen verantwoordelijk voor de gewelddadige incidenten. Bijgevolg kan men niet beweren dat elke Tsjetsjeen per definitie slachtoffer is in dit conflict of bij terugkeer een risico loopt.

Voorts is de situatie in Rusland niet van dien aard dat er voor personen die Tsjetsjenië verlaten hebben per definitie in Rusland een intern vluchtalternatief bestaat. Ook wat dit aspect betreft is de situatie, de mogelijkheid tot (her)vestiging en het risico bij terugkeer sterk afhankelijk van persoon tot persoon.

Verschillende factoren kunnen hierop een invloed hebben en bepalen of een individuele Tsjetsjeen meer of minder risico loopt: de plaats en periode waar hij verbleven heeft, de aanwezigheid van een sociaal netwerk waarop hij kan terugvallen, de eigen financiële situatie, de politieke en socio-economische situatie in een bepaalde plaats of regio die bepalend is voor de mate waarin spanningen voorkomen, en dergelijke meer. Bijgevolg kan er evenmin gesteld worden dat vestiging elders in de Russische Federatie in alle gevallen uitgesloten is.

De vrees van vervolging of het risico op ernstige schade die een Tsjetsjeen in Tsjetsjenië of elders in de Russische Federatie loopt is dus afhankelijk van waar, wanneer en in welke omstandigheden hij ergens verbleven heeft en welke feiten men er beleefd heeft. Daarom blijft het belangrijk om steeds de reële individuele situatie van elke persoon te kennen en evalueren.

In uw geval dient besloten te worden dat u niet aannemelijk maakt dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Er kan geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vluchtroute vanuit Kiev naar België en de daarbij gebruikte reisdocumenten. U verklaarde dat u per minibus over land vanuit Kiev naar België reisde.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u zeer weinig informatie kon geven over de reis naar België.

Zo kon u niet met zekerheid zeggen of er grenscontroles waren onderweg. (CGVS dd. 22/01/2008, p.7, 17) U wist verder ook niet of de chauffeur uw internationaal paspoort, dat hij bij zich hield, gebruikt heeft (CGVS, p.17) en u wist evenmin door welke landen u bent gereisd (CGVS, p.7). U verklaarde weliswaar dat de ruiten aan de achterkant van de minibus waren

geblindeerd en dat er tussen de ruimte achterin waarin u zat en de chauffeurs gordijnen waren, zodat u noch langs de voorkant, noch langs de achterkant zichtbaar was. (CGVS, p.7) Echter stelde u ook dat u door de gordijnen desalniettemin naar buiten kon kijken. (CGVS, p.16)

Gezien deze vaststellingen dient dan ook te worden geoordeeld dat u onaannemelijk weinig informatie weet te bieden over de reis die u van Kiev naar België heeft ondernomen.

Des te minder geloofwaardig zijn uw verklaringen over uw reis naar België gezien de vaststelling dat u geheel onlogische verklaringen heeft afgelegd over de noodzaak van uw internationaal paspoort voor deze reis.

Uit uw verklaringen dient afgeleid worden dat u clandestien het grondgebied van de Europese Unie en de Schengenzone betreden hebt.

Allereerst stelt zich de vraag waarom u geld en moeite zou spenderen aan het bekomen van een internationaal paspoort als u de hele reis van Kiev naar België geheel onzichtbaar voor enige controlerende instantie onderweg heeft afgelegd, en er zich bijgevolg geen aanleiding heeft aangediend dat iemand voor u uw internationaal paspoort zou voorleggen aan zulke controlerende instantie.

Desalniettemin zou u op aangeven van X, die ook de reis zelf geregeld had via zijn vriend Aslambek, foto's en uw binnenlands paspoort naar Tsjetsjenië hebben opgestuurd opdat voor u in Grozny een internationaal paspoort zou worden bekomen. Beide paspoorten werden uiteindelijk aan u in Kiev terugbezorgd. (CGVS, p.7, 13).

Een stempel in het door u voorgelegde binnenlands paspoort bevestigt de aflevering van een internationaal paspoort in november 2007. (CGVS, p.10) U verklaarde bovendien 300 dollar betaald te hebben om de aflevering van het paspoort te versnellen. (CGVS, p.8, 13)

Ten tweede stelt zich de vraag waarom u weerom inspanningen zou leveren om een internationaal paspoort te bekomen met het oog op uw komst naar België maar anderzijds geen weet heeft van enig visum om de Europese Unie en de Schengenruimte binnen te komen.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt alvast dat er bij binnenkomst van de Europese Unie en de Schengenzone zeer strikte en persoonlijke identiteitscontroles mogelijk zijn. U gaf zelf aan dat u het paspoort aanvraag om naar België te kunnen komen. (CGVS, p.8)

Als dit effectief het geval zou zijn, had u echter, gelet op de visumplicht voor staatsburgers van de Russische Federatie, ook in het bezit moeten zijn van een geldig visum. U verklaarde eerst echter dat er geen visum in het paspoort aanwezig was. (CGVS, p.8)

Geconfronteerd met de visumplicht antwoordde u dan weer dat u niet wist wat een visum was. (CGVS, p.8) Even erna verklaarde u echter dat mensen een visum kopen als ze met het vliegtuig reizen (CGVS, p.9), waaruit blijkt dat u toch minstens een notie heeft van wat een visum is. Nadat verduidelijkt werd hoe een visum eruit ziet, verklaarde u dan weer dat u niet zeker wist of er al dan niet een visum aangebracht was in uw paspoort, en dat u het alleszins niet gezien had. (CGVS, p.8-9)

Bij gebrek aan aannemelijkheid van uw verklaringen over uw internationaal paspoort is de clandestiene aard van uw binnenkomst in de Europese Unie dan ook ongeloofwaardig te noemen.

Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat u zich ontdaan hebt van uw eigen internationaal paspoort, nochtans een belangrijk identiteitsdocument en stavingsstuk in uw asielpcedure. U verklaarde daarenboven zelf dat u wist dat dit een belangrijk document was. (CGVS, p.17)

Uw verklaring als zou u, nadat u uw internationaal paspoort bij aankomst in België had teruggekregen van uw chauffeur, dit paspoort desalniettemin en op aanraden van de chauffeur - hij zou gezegd hebben dat u dit niet meer nodig had (CGVS, p.17) - hebben vernietigd, is daarom niet geloofwaardig te noemen.

Deze en voorgaande vaststellingen maken dan ook dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u beweerde vluchtmoditeiten en het door u verklaarde onvermogen om een internationaal paspoort voor te leggen.

Wat de eigenlijke asielmotieven betreft, zij er voorafgaand op gewezen dat u initieel Tsjetsjenië en de Russische Federatie zonder enige vrees heeft verlaten.

U gaf aan dat het enige vertrekmotief was dat u voor de duur van één tot anderhalve maand op familiebezoek wilde gaan bij een nicht in Kiev, dat uw vertrekmotief expliciet niet de algemene toestand in Tsjetsjenië of persoonlijke problemen in Tsjetsjenië was.

U stelde dat u een normaal leven kon leiden in uw herkomst dorp in Tsjetsjenië en dat u na uw bezoek aan Kiev de intentie had om naar huis terug te keren. (CGVS, p.6)

Uit uw verklaringen blijkt niet dat u enige vrees te koesteren had jegens lokale Tsjetsjeense dan wel Russische federale autoriteiten.

Alvast werden er een inconsistentie vastgesteld in uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal die uw geloofwaardigheid verder ondergraven.

Zo valt alvast op dat u aanvankelijk verklaarde dat uw nicht op 1 oktober naar uw familie in Tsjetsjenië gebeld had om te melden dat u zwanger was (CGVS, p.13), terwijl u later in het gehoor dan weer stelde dat dit telefoongesprek eind oktober heeft plaatsgehad. (CGVS, p.14)

Verder blijkt dat u hoegenaamd er geen duidelijkheid over heeft op basis van welke communicaties uw nicht de informatie heeft bekomen die bij u aanleiding heeft gegeven een vervolgingsvrees te koesteren. Meer bepaald had u er geen verklaring voor waarom uw nicht u in twee verschillende communicaties - een eerste dat zij de familie had ingelicht over uw zwangerschap, en een tweede enkele dagen later dat uw broer naar Kiev wilde komen en in staat was u te vermoorden - u op de hoogte heeft gebracht van uw uiteindelijke asielmotief. U houdt het voor mogelijk dat uw nicht een tweede maal naar uw familie heeft gebeld maar evengoed dat het zou kunnen dat uw moeder vanuit Tsjetsjenië naar uw nicht heeft gebeld. Gezien het door u verklaarde asielmotief, meer bepaald de vrees dat uw broer u iets zou aandoen om reden van uw ongehuwde zwangerschap, uitsluitend gebaseerd is op de informatie die u van uw nicht heeft ontvangen, is weinig aannemelijk dat u dermate in het ongewisse bent over wat precies uw nicht wanneer heeft vernomen.

Deze vaststellingen doen verdere afbreuk aan de aannemelijkheid van uw asielverklaringen.

Afsluitend dient nog opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u zich niet elders in de Russische Federatie zou kunnen hervestigen.

Meer bepaald blijkt dat u enkel problemen vreesde met uw familie, en in het bijzonder met uw broer.

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u enige problemen vreest met de autoriteiten in Tsjetsjenië of elders in de Russische Federatie. Evenmin heeft u informatie dat uw familie enige invloed zou kunnen doen gelden op de autoriteiten. (CGVS, p. 3-4)

In antwoord op de vraag of u eventueel zich elders in de Russische Federatie zou kunnen vestigen, woog u deze mogelijkheid enkel af ten opzichte van de kansen dat uw familie u al dan niet zou kunnen vinden.

U gaf verder aan niet te weten of u elders in de Russische Federatie op bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. (CGVS, p.16) U stelde voorts dat het u onmogelijk zou zijn om elders in de Russische Federatie zich te vestigen om reden dat u nergens iemand kent. Toen hierop verder werd doorgevraagd, verklaarde u dan weer dat u X zou kunnen vragen om geld op te sturen. (CGVS, p.16)

Bijgevolg, en gezien de hierboven verzamelde vaststellingen van een gebrek aan geloofwaardigheid van uw verklaringen, dient te worden geoordeeld dat u op generlei wijze aannemelijk maakt dat het u onmogelijk zou zijn zich elders in de Russische Federatie te vestigen.

Door uw houding laat u niet toe de waarheid met betrekking tot uw reële individuele situatie te achterhalen.

Bijgevolg geeft u de Belgische autoriteiten niet de kans om in uw hoofde een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade vast te stellen. Het voorleggen van uw binnenlands paspoort kan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De gegevens in verband met uw identiteit en herkomst worden door mij niet in twijfel getrokken. De gegevens omtrent de aflevering van uw internationaal paspoort staven deels uw verklaringen (supra).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in

aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Migratie- en Asielbeleid op het feit dat te Brussel op 3 maart 2008 Naïda Istamulova geboren werd, dochter van Siyana Khadzhiyeva en X Ayndievitch Istamulov. Aan de heer Istamulov werd op 22 juni 2005 de vluchtelingenstatus toegekend."

2. Artikel 48/5, §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en van de verzoekende partij redelijkerwijze kan verwacht worden dat zij in dat deel van het land blijft.

Verzoekster beweert te zullen worden vermoord door haar broer.

Uit haar verklaringen blijkt dat haar problemen zich op het zuiver familiale vlak bevinden.

Verzoekster maakt ook niet aannemelijk dat zij voor de beweerde bedreiging door haar broer niet zou kunnen rekenen op bescherming van de autoriteiten van haar land.

De Raad is van oordeel dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij geen hulp zou kunnen verwachten van de overheden van haar land bij eventuele moeilijkheden die een familielid haar eventueel zou willen berokkenen.

Deze vaststellingen volstaan om zowel de vraag tot erkenning van de status van vluchteling als de vraag om subsidiaire bescherming af te wijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 26 september 2008 door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. MAESSCHALCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE

